

מצא את ההבדלים

רוס'אנג'לס

יותר, להיטויה, והכניסה לו עוד שום ועוד מכת-קארטה קטנה בצד.

להיטויה זו חיה לה עם מישו בשם ג'ק גורדון, שהיה פעם שומר של בית-זונות, ויש לו עבר פלילי עשיר ומעניין. הם, כמובן, לא נשואים. חוץ מזה נמאס לה שכולם חושבים שהיא מייקל ג'קסון (או להיפך, שהוא זה היא) ושאלף אחר לא מאמין לה שהם לא אותו איש, ואז היא קמה והחליטה להראות לעולם כולו שיש בכל זאת כמה הבדלים ביניהם. היא הסכימה להצטלם בעירום כמעט-מלא עבור הירחון פלייבוי, וגראה שקיבלה עבור ההסכמה הזו כ-2.5 מיליון דולר.

הסיפור זכה בסיקור עיתונאי אדיר, ועיתונים רבים אף הביאו ציטוטים מרברי האורקל הגדולה.

אביא כאן שניים מהם: האלוהים הטוב (אל תשכחו שגם היא קצת חרדית) ברא את הנשים יפות, ואני לא חושבת שהוא רצה שנתבייש בגופת שלנו."

אינני רוצה להזניח את קליפורניה בדיווחים שלי. אה:

בלוס-אנג'לס חיה לה ערימה של ניתוחים פלסטיים, המתקשת שיקראו לה מייקל ג'קסון. הפלסטיק המהלך והמוכשר הזה מכר כבר כ-10 מיליונים רבים של תקליטים, הקיף את העולם כסיבוב-קונצרטים אדיר, שוכה בהצלחה היסטורית, הוציא לעצמו שם של קוקו ורפוק על כל הראש, וכן שיפץ כל סנטימטר מגופו (הוריד בלקון, הצר פתחים, סיד את העור והרים תיקרה). חוץ מזה הוא התעורר כבוקר אחד והחליט שהוא מאוהב בכת עדיהוזה, והפך להיות רוס פאנאטי מהצר שלהם.

אז מה יש לנו עד עכשיו: ניתוח פלסטי שחור, מוכשר, זמר, מיליונר, דפוקיבראש שנורא משתדל להיות לבן, רתי. שילובי-סיכוכים כזה יכול לגרום לעיר שלמה להת-

בעל המדור הזה מגיע, בתוקף תפקידו, לבירות רבות בעולם. מכיוון שהוא סקרן מטיבעו, ומכיוון שהוא אוהב את הנאות-החיים, את המיוחד והחרג, הוא רואה הרבה דברים שהתייר הישראלי המצוי אינו מגיע אליהם.

פרנקפורט רק להציץ

ה"תיירות" הומצאה על-ידי בניהארם למען עצמם. הן כדי לספק את יצר הסקרנות האנושי והן כדי לענות על רחף שאינרנית-לכיבוש של יצירת ריגושים חדשים.

כאשר אנהנו מתיירים בעיר גדולה, ואחרי שכבר עברנו 11 מוסיאונים, אחרי שחרשנו את הרחובות, אכלנו במיסעדות מפוארות (סקרונד), השאנו קצת ליכלוך אחרינו (הניקיון שם פשוט הטריף אותנו) ועשינו מאמץ כפיתיי-מקמט להקטין את תרות מטבע-החוץ של המדינה שלנו, אנו מגיעים לקטע הבלתי-ינמנע של הביקור באזור המכונה "אזור האורות האדומים".

אני מכיר הרבה אנשים המרגלים פשוט על כל האזור לעיל, והמגיעים ישר לאזור הזה.

אין עיר אירופית גדולה המכבדת את עצמה שאינה מטפחת איזור כזה. זהו רובע לילי ומבוקה, השוכן לרוב באזורי-העיר העתיקים וליד תחנות-הרכבת הגדולות.

איזורים אלו הם אבן שואבת למיליוני תיירים, ובעניין הזה אין שוני בכלל בין תייר מבני-ברק ואחות התיירת מגאנה.

בפרנקפורט התפתח הרובע באיזור תחנת-הרכבת, וזה בעצם מרכז העיר.

בסימטות שמסביב לתחנה פזורים מועדוני-הילה, בתי-הזונות, בתי-הקולנוע הכחולים, תנויות-סכס ומועדוני-הצצה למיניהם, מה שמכנים בלשון העם PEEP SHOW.

מועדונים אלו הולכים ומתרבים, והם מופלריים ביותר. כאשר אתם מגיעים למקום כזה, אתם נכנסים לתא קטן וסגור, תוחבים מטבע של חצי מארק לחריץ, ואז נפתח חלון קטן, ובמשך שבע שניות בערך אתם רואים נשים עירומות מקפצות ומפזות על כימה קטנה, ועושות עוד כמה דברים לא כליכך פים. אחרי שבע שניות החלון נסגר, אם זה מספיק לכם, אתם רשאים לצאת לחופשי. אם זה רק עשה לכם תיאבון, אתם תוחבים עוד מטבע, והחלון נפתח שוב לשבע שניות, וחוזר חלילה. אם זה הקטע שלכם, אפשר להישאר שם שלושה ימים.

אני מוכרח להודות שאני שהיתי שם יותר משבע שניות. אם אתם נתקלים במקום כזה, אני מאוד ממליץ על העניין, לא סחיחלילה כדי לראות את הוויכרס חוגגות שם, זה בכלל לא מעניין, לרובנו יש בבית מראות יותר מרנינים. אלא שמאחר והתאים הם סביב כימה עגולה, הרי שכחלון נפתח אתם רואים לא רק את ה-GIRLS בעבודה, אלא גם את החלונות שממול, ואתם לא מתארים לעצמכם איך נראים הפרצופים של האנשים המתכוננים במופע.

זהו חווייה של פעם בחיים. המציצים האלה בכלל לא מעלים על דעתם שיש איזה מופרע אחד (אני) הרוחף מטבעות לחריץ רק כדי לראות אותם. מומלץ בחמימות.

אין טעם שאני אתן לכם כתובת של מקום כזה, יש אחרים כאלה באיזור המרכז.

ציריך יודל ואוכל

התחלנו את הבורק בשוטטות קלה לאורך ה"BAHNHOF STRASSE", רחוב רחב ומרשים, המתבר את תחנת-הרכבת הגדולה של העיר עם אגם ציריך. ברחוב הזה מצויים סניפים של בתי-האופנה הגדולים של אירופה, תנויות ממתקים מצו' יינות, בתי-קפה מפוארים, הרבה בנקים, כמובן, וסתם אנשים פים.

מסיבה לא-ברורה כלשהי רואים תיירים צעירים רבים את העיר ציריך בשווייץ, במיקרה הטוב, ככ" דו-השינה של אירופה, ובמיקרה המפותח-טוב כבית-חולים גאמיאטרי ענקי, שסיבת-המחלה הפופולרית ביותר הנרשמת בו היא שיעמום. האמת, כמובן, שונה לחלוטין. העיר יפה להפליא, נקיה עד כדי רצון לבכות מקינאה, משופעת בתי-נרות מהממות כיופיי, במיסעדות נפלאות, כמוסיאונים מעניינים וכ-חיילילה שלא היו מביישים שום עיר אירופית אחרת.

שיט באגם ציריך

מאחר ואי-אפשר לגמרי בלי מר-טיאונים, אני ממליץ על מוסיאון קטן וחמד במיוחד הנקרא BEYER MUSEUM OF TIME MEASUREMENT, הנמצא ברחוב

מקומות רבים באיזור העיר העתיקה פתוחים עד השעות הקטנות של הלילה, והם הומים אדם. לא נפקד גם מקומם של מוע' דו-החלילה, בתי-הזונות, בתי-הקפה לנוע הכחולים ומועדוני-הצצה למיניהם.

אם יש לכם חברים בציריך המ' ארחים אתכם, יכולה העיר להיות גם די זולה.

לפני זמן לא רב היה יום בעיר הזאת. זוג חברים מקומיים לקח על עצמו לארח אותי ולהר' אות לי, על רגל אחת, את נפלאר תיה של ציריך.

אחרי שעירכנתי אותם שאני עשוי להגיב באלמות כאשר אני נחשף למנתייר של מוסיאונים,

מייקל

להיטויה

על חקן שר קצינו-מוסר

וכן: למה אנו צריכות להחביא את עצמנו או לחשוב על הגופות שלנו כעל דבר מלוכלך? ואם אני המום מהחוכמה הנסתרת שבאמריי-שפר אלה, מה יגיד מייקל, האח האוהב והמעריץ?

למרות שהיא טוענת שקיבלה את ברכתו של אחיה לצער זה, שהם שוחחו ארוכות ושהוא אף אמר לה שהיא אחת הנשים המהממות והיפות ביותר בעולם, ושא לא רי אנשים יודעים את זה, הרי שלשונות רעות, המקורבות לאחיות ג'קסון, מתעקשות לטעון שמייקל הרוס מזה ורואה בעניין פגיעה קשה באחיות-המישי פחה.

לי יש ריעה אחרת בעניין הזה. אני חושב שמייקל הרוס מזה משום שלהיטויה פשוט הקדימה אותו. גם הוא רצה להוכיח לעולם שהוא זה לא היא. ולהצטלם עבור פלייבוי, והיא פשוט חשבה על זה קודם. עצוב. בחינה מדוקדקת של תמונות העיורים של להיטויה מראה שאכן יש הבדל — לא גדול, אבל יש. היא תמיד עונרת עגילים.

אשפו כמסור סגור להרבה זמן. אך לא סופרמאן כמיי קל ג'קסון יישבר מאוסי-אטונות שכזה. אך מה שיכול למוטט את האיש הזה זה האחיות שלו. למייקל יש שתי אחיות (אולי יש לו יותר, אבל אני יודע רק על שתיים), ג'אנט ולהיטויה.

ג'אנט מאמינה עד לרגעים אלה ממש שהיא זמרת והיא כבר הוציאה תקליטים ווידאו-קליפים, שבהם היא מקפצת וצורחת ומלווה את עצמה בכליכך הרבה רעש ופעולות שהיא יכולה בעצם גם להקריא פסוקים מתוך ספרי-בישול מבלי שאיש ירגיש בהבדל. הג'ל כבר הספיקה להתחתן בגיל 17, אחריכך להתגרש קצת, לנסות לשיר ועכשיו, רחמנא ליצלן, היא חיה עם מישהו בלי להתחתן איתו. מייקל, היושב על תקן של קצינת-המוסר של המישפחה (נראה לי שהמישפחה צריכה מיחלקי-מוסר שלם, ולא רק קצינה), מתנגד נואשות ליחסים אלה. מה זה מתנגד? הוא אפילו אמר לה את זה, תארו לעצמכם.

ואם בכל זה לא רי, באה האחות השניה, הגדולה

בחים מציץ בחנות-מוזכרות לתיי רים ולא אכנס מרצוני החופשי לי-מיסעדה המיועדת לתיירים, והמ' ציעה, נוסף על אחרת-ערך, גם מופעי-פולקלור.

כאופו כללי, רעש ומוסיקה ב' מיסעדה אינם מטרידים אותי, או' לם השילוב בין לילות של יודל שווייציי ואכילה יוצרים אצלי הפר' עות חמורות בעיכול. כמעט בכל פעם שהייתי מקרב מזלג עמוס' מזון לפי, היתה איוו כפרייה שוויי צית פוצחת באיזה יודל פראי, אני המזלג היה מפספס לי את הפה. אני בטוח שהיא עשתה לי את זה בכונה, האנטי-שמית הזאת.

בסך הכל המקום סימפאטי וה' אוכל טעים מאוד, במיוחד העניין הזה שנקרא "רוסטי", שהוא מאפה של תפוחי-אדמה, ואם אתם גם חסיני-יודל, המקום בחלט בשי-בילכם

רים בסימטות העיר העתיקה. מאר' חיי, מתוך כוונה כסיטי טובה, החליטו שאת ארוחת-הערב נעשה במיסעדה שווייצית טיפוסית, והם הזמינו שולחן במקום שנקרא KINDLI SWISS CHALET RENNWEG PFALZ מס' 1. המיסעדה יפה למדי, והיא מתמחה במאכלים שווייציים טיפוסיים ומופעיי-פולי קלור, הכוללים תיזמורת גדולה וזמרי-יודל. הזמינו שולחן במקום שנקרא KINDLI SWISS CHALET RENNWEG PFALZ מס' 1. המיסעדה יפה למדי, והיא מתמחה במאכלים שווייציים טיפוסיים ומופעיי-פולי קלור, הכוללים תיזמורת גדולה וזמרי-יודל. אני לא לעשות, אני אלרגי למר-סדות תיירותיים. לא יתפסו אותי

BAHNHOF עצמו, מס' 31, (סגור ביום ראשון), ויש בו אוסף מרשים של שעונים מהמאה ה-16 ועד למאה ה-20. מגיעים לאגם ציריך לקראת הצהריים, מתעלפים קצת מהמראה, ומתחילים לחזור למרכז העיר, וה' פעם מוצג השני של הנדר לאורך העיר העתיקה. חוטפים באיזה בית' קפה משהו קטן לאכול, כדי לא לקלקל את "ההפתעה" שמכנים לי לארוחת-ערב. סוטים קצת מהנ' תיב לצורך ביקור במוסיאון מיוחד אחר: MUSEUM OF TIN FIGURES אשר נמצא ב-19 ZAUNE, ורואים סם תערוכה מעניינת של 2000 שנות ציריך בפה, וכן אוסף של דמויות צעצוע מפח ומופתר. המקום סגור ביום שני. (הוא שאמתי — לא הרבה מוסיאונים.) את אחרי-צהריים אנהנו מעב-